PĂȘIND IN ANUL OLIMPIC

de P. SOBOLEV

președintele Federației presei sportive din U.R.S.S., redactor șef al revistei „Fizkultura sport"

In ultima seară de decembrie a anului 1959, strînși în jurul mesei de revelion, pe toate meridianele pămîntului oamenii își iau rămas bun de la anul care trece și își doresc unul altuia noroc în noul an. Iubitorii de sport nu uită desigur că anul 1960 este anul Jocurilor Olimpice. Ei își vor aminti aceasta și firește că vor discuta despre viitoarele întreceri de la Squaw Valley și Roma, vor evalua șansele sportivilor în aceste întreceri,

Timpul rămas pînă la viitoarele starturi olimpice va fi folosit pentru intensificarea pregătirilor în vederea celor două puncte culminante ale sezonului sportiv — Squaw Valley, pentru sporturile de iarnă și Roma, pentru cele de vară. La aceste două mari competiții sportivilor sovietici le revine sarcina de onoare de a apăra titlurile de cea mai puternică echipă din lume, cucerite în 1956 la Cortina d'Ampezzo (a VII-a ediție a J.O. de iarnă) și Melbourne (a XVI-a ediție a J.O. de vară).

Prima confruntare va avea loc deci în cadrul sporturilor de iarnă. Speranțele noastre cele mai mari sînt legate de patinajul viteză, în care alături de patinatorii sovietici, vor lua startul și patinatoarele țării noastre, avînd șanse să ocupe la Squaw Valley majoritatea locurilor fruntașe. Și schiorii sovietici sînt hotărîți să urce pe podiumul de onoare la J.O. Componentele lotului feminin trebuie să-și confirme superioritatea în cursa de 10 km și ștafeta 3x5 km. Șanse avem și la biatlon, în combinata nordică și la sărituri. Desigur, oarecum incerte sînt șansele hocheiștilor sovietici. Generația lui Bobrov a părăsit gheața, iar tinerele sale schimburi încă n-au ajuns la perfecțiunea dorită. Iată de ce echipa noastră, alături de victorii strălucite a suferit și insuccese. Dar să nu fim pesimiști... Înaintea noastră mai sînt săptămîni de pregătire, iar echipa posedă multe talente tinere și antrenori cu experiență. Vor debuta la Squaw Valley tinerii noștri patinatori artistici. Deocamdată ei nu aspiră la medalii. Misiunea lor este mult mai modestă: să învețe de la campioni, pentru ca în anii următori să se apropie sau eventual chiar să întreacă pe profesorii lor de azi.

Iată în cîteva rînduri despre șansele echipei sovietice la Squaw Valley.

De la Moscova la Roma e mult mai puțin drum decît pînă la Squaw Valley, dar Roma olimpică este mai îndepărtată în timp. Firește, antrenamentul intensiv din primăvara și vara lui 1960 va putea să aibă o influență decisivă asupra formei sportivilor. Cine va folosi cel mai bine timpul rămas, acela capătă șansele cele mai mari pentru victorie.

Pretendenta nr 1 la clasamentul neoficial pe echipe de la J. O. de vară poate fi considerată echipa S.U.A., dar acesteia îi va sta în față o serioasă concurență, în diferite discipline sportive, din partea sportivilor multor țări: australienii — la înot, ciclism și atletism; maghiarii — la

scrimă și polo pe apă; japonezii — la înot și gimnastică; elvețienii — la tir ș.a. Un cuvînt greu vor avea și gazdele — italienii — care desigur vor depune toate eforturile pentru a fi nu numai buni organizatori, ci și pretendenți de seamă la medaliile de aur și argint.

Care sînt speranțele noastre pentru Roma? La gimnastică, lupte libere și clasice, tir, haltere, pentatlon modern sportivii sovietici pot să cîștige întrecerea pe echipe; la atletism, scrimă, baschet, box, caiac-canoe — să se claseze pe primele două locuri. Nădăjduim de asemenea, că nu-și vor irosi șansele și înotătorii, poloiștii și canotorii. Dacă speranțele noastre se vor realiza, atunci pretendentul nr. 1 va trebui să ne lase loc liber...

Firește, toți sportivii pleacă la Squaw Valley și la Roma aspirînd la medaliile olimpice. Dar Olimpiada și-ar fi epuizat de mult importanța dacă ea n-ar fi decît un simplu concurs sportiv. J.O. sînt o întîlnire a tinerilor pe plan mondial, slujesc păcii și prieteniei.

In Roma antică emblema păcii o constituiau porumbeii zeiței Venus, care-și făcuseră cuib în coiful răsturnat al lui Marte. Pășind în anul olimpic ne gîndim mai cu seamă la semnificația acestui simbol. Multe întreceri dîrze se vor desfășura la Squaw Valley și Roma. Medaliile de aur vor lua drumul multor țări ale lumii, dar fără îndoială că principala victorie obținută la J. O. va fi întărirea prieteniei și îmbunătățirea cunoașterii reciproce între sportivi, între popoare. Se vor încheia Jocurile, se va stinge flacăra olimpică, dar prietenia izvorîtă și călită în întrecerile Olimpiadei nu va apune niciodată.

1959: bilanț rodnic pentru sportivii țărilor socialiste

La sfîrșitul fiecărui an oamenii privesc drumul străbătut, trag o linie și fac bilanțul. Sportivii fac același lucru. Zi de zi s au adunat rezultatele și performanțele. Avem în față foile tehnice ale principalelor competiții. Statisticianul adună și împarte, clasifică și sistematizează, iar la sfîrșit are imaginea vie a anului sportiv, ca și cum într-o singură zi a fost spectator la toate marile întreceri care au pasionat pe milioanele de iubitori ai sportului.

Bilanțul sportiv 1959 este deosebit de rodnic pentru reprezentanții țărilor socialiste. De mai mulți ani lumea urmărește cu interes întrecerea pașnică de pe terenurile de sport dintre „răsărit" și „apus", dintre sportul de tip nou și sportul din țările capitaliste. Desfășurarea marilor evenimente sportive ale anului 1959 demonstrează grăitor superioritatea sportului socialist asupra celui guvernat de capital, măcinat de profesionism și de alte racile.

40.000.000 participanți la Spartachiada popoarelor din U.R.S.S... 100.000.000 de practicanți ai sportului în R. P. Chineză... Peste 2.300.000 de membri ai U.C.F.S. în R. P. Română... Iată numai cîteva cifre care demonstrează caracterul de masă grandios pe care l-a putut lua sportul acolo unde exploatarea omului de către om a fost pentru totdeauna înlăturată.

1959 a fost bogat în mari evenimente sportive. Și invariabil la principalele întreceri ale anului reprezentanții sportului din țările socialiste au triumfat, au obținut victorii de mare răsunet. Să ne amintim, de pildă, de întîlnirea U.R.S.S.—S.U.A. la atletism, „meciul secolului" sau „confruntarea titanilor" cum au supranumit specialiștii această pasionantă dispută. Din nou ca și în 1958, de data aceasta la Philadelphia, victoria a fost de partea sportivilor în tricouri purpurii. Ei au învins apoi formațiile R. F. Germane și Marii Britanii, demonstrînd că alcătuiesc cea mai puternică echipă atletică a lumii. Pe listele rezultatelor individuale, sportivii țărilor socialismului ocupă locuri de frunte. Să citățm doar pe Kuznețov, Ter-Ovanesian, surorile Tamara și Irina Press, Iolanda Balaș, Ianusz Sidlo, Istvan Roszavölgyi. Lista este însă foarte lungă.

Foarte interesante sînt confruntările de la campionatele lumii în care după numărul medaliilor cucerite se poate stabili cu precizie cine deține supremația. Iată două tabele:

Campionatele mondiale de haltere

	aur	argint	bronz
U.R.S.S.	4	3	—
R.P. Polonă	1	2	2
S.U.A.	1	2	1
Anglia	1	—	—
(R.P. Ungară, R.P. Bulgaria, Italia, Irak)	—	—	1

Campionatele mondiale de scrimă

	aur	argint	bronz
U.R.S.S.	3	3	3
R.P. Ungară	3	2	1
Anglia	1	1	—
Polonia	1	—	1
Franța	—	1	1
R.F. Germană	—	1	1
Italia	—	—	1

Pentatloniștii sovietici sînt cei mai buni din lume. Iată-i de la stînga la dreapta pe Konstantin Salnikov, Nikolai Tatarinov, Aleksandr Tarasov și triplul campion mondial Igor Novikov

Foto: L. Dorenski — Moscova

Acesta este bilanțul în două sporturi în care pînă nu de mult „occidentul" deținea supremația.

La scrimă, Franța și Italia erau în trecut învingătoare obișnuite ale campionatelor mondiale, Jocurilor Olimpice și principalelor concursuri internaționale. Acum, balanța valorii a fost înclinată decisiv în favoarea sportului de tip nou. La campionatele mondiale de la Budapesta din cele 24 de medalii atribuite primilor trei clasați în fiecare probă, 17 au revenit țărilor socialiste și numai 7 celorlalte țări ale lumii.

Din scurta noastră trecere în revistă nu poate lipsi a treia victorie consecutivă repurtată de Novikov la C.M. de pentatlon modern, marile succese ale baschetbaliștilor sovietici, învingători în turneul final al campionatului mondial de la Santiago și la campionatele europene de la Istanbul, a baschetbaliștelor sovietice, campioane ale lumii, a cicliștilor din R.D. Germană care prin G. A. Schur au repurtat victoria în „Cursa Păcii" și la campionatele mondiale ale amatorilor; a handbaliștilor români clasați pe locul doi la campionatele mondiale, după echipa unită a Germaniei (alcătuită pe scheletul formației R.D.G.), a jucătorilor de tenis de masă din R. P. Chineză și a halterofililor din marea țară asiatică, a boxerilor polonezi și luptătorilor bulgari, a canotorilor români și maghiari, a gimnaștilor din U.R.S.S., R.P.R. și R.P. Polonă — învingătoare în toate marile competiții, a gimnaștilor sovietici care dețin o superioritate categorică, a șahiștilor din țara constructorilor comunismului, neîntrecuți în arena internațională etc. etc.

Bilanțul sportiv al anului 1959 a fost rodnic pentru lagărul nostru socialist. Privindu-l, ne dăm seama că succese și mai mari vor veni să-l completeze.

Urări de la prieteni...

Am intrat în tradiție ca de fiecare dată cînd noul an bate la ușă, gîndul să-ți zboare spre prietenii cei mai dragi, să le urezi succese noi și cît mai multe bucurii în anul care vine.

Am luat legătura cu cîțiva dintre sportivii fruntași ai țărilor lagărului socialismului, rugîndu-i să ne împărtășească din gîndurile lor, acum cînd sîntem gata să primim și să salutăm anul olimpic.

★ ★ ★

Prin intermediul corespondentului nostru din Berlin, *Gerhard Lerch* — internaționalul *LOTHAR MEYER* din echipa reprezentativă de fotbal a R. D. Germane ne-a transmis:

„In noaptea de revelion voi ridica un pahar în cinstea prietenilor mei români din echipa selecționată de fotbal urîndu-le succes la Jocurile Olimpice de la Roma! Bineînțeles, pentru aceasta le doresc în prealabil... victorie la Sofia. Va fi greu? Fără îndoială. Dar victoriile muncite sînt cele mai frumoase. Într-adevăr, nu-i ușor lucru să te califici într-o grupă în care fiecare din participante este pretendentă la titlul olimpic, și în special reprezentativa U.R.S.S. care după cum se știe deține medalia olimpică de aur de la Melbourne. Doresc din suflet succes deplin tuturor sportivilor români care vor reprezenta frumoasa voastră țară la Jocurile Olimpice de la Roma".

★

Centrala telefonică ne-a dat legătura cu corespondentul nostru din Sofia, Toma Hristov.

„Am de comunicat un salut din partea lui STOIAN SLAVKOV".

Spectatorii bucureșteni n-au uitat firește pe acest atlet, învingătorul întrecerilor celor 10 probe din cadrul Jocurilor Balcanice de atletism. Să-i ascultăm declarația:

„Țin să transmit prietenilor români urările mele de succes în muncă și pe terenul de sport. Unii din atleții voștri se bucură de un real prestigiu în arena mondială. Sportivi cu Iolanda Balaș, Zoltan Vamoș, Alexandru Bizim, Maria Diți, Lia Manoliu, Ana Coman ș.a. pot obține rezultate excelente la Roma. Le doresc din suflet tuturor ca în lunile noului an să se pregătească cît mai bine și să obțină performanțe de mare valoare la marile competiții din 1960".

★

Din R. P. Ungară, un salut frățesc ne-a transmis un tînăr șahist. Numele său este binecunoscut nu numai în țara noastră, ci și peste hotare: LAJOS PORTISCH. Într-adevăr, dacă ai de înfruntat adversari de talia lui Szabo și Barcza, reușind să-i egalezi sau chiar să-i întreci, nu este puțin lucru. Portisch este un șahist care a fost de două ori consecutiv campion al R. P. Ungare iar anul acesta candidează din nou (în meciul de baraj) la acest titlu. Marele maestru maghiar ne-a spus, referindu-se la mișcarea șahistă din țara noastră:

„In Rominia democrată șahul a devenit un sport de mase. Desigur, el nu face excepție de la celelalte discipline care cunosc de asemenea o dezvoltare nemaiîntîlnită în istoria sportului din țara vecină și prietenă".

★

Firește, nu-i cu putință să trecem, chiar și pe scurt, în revistă toate urările pe care prietenii ni le-au trimis cu prilejul noului an. Sînt foarte multe. Pentru că avem foarte mulți prieteni...

Prietenilor iubitori ai sportului

VASILII KUZNEȚOV,
maestru emerit al sportului din U.R.S.S., recordman mondial la decatlon

Dragi prieteni! În fiecare an, poștașul îmi aduce numeroase scrisori expediate din cele mai diferite țări ale lumii. Sînt scrisori de la voi, prieteni ai sportului, în care mă întrebați despre preocupările mele, despre munca profesională, despre planurile de viitor și încă multe altele.

Sportul este, firește, marea mea pasiune, dar principalul, atît pentru mine cît și pentru ceilalți sportivi sovietici, este munca și învățătura. Eu sînt învățător și în această calitate îmi revin numeroase sarcini. În timpul liber mă pregătesc asiduu pentru a obține performanțe sportive cît mai mari.

Nu am posibilitatea să răspund fiecărui iubitor al sportului personal și de aceea acum, în preajma Anului Nou, mă folosesc de intermediul presei pentru a spune cîteva cuvinte tuturor celor care urmăresc lupta mea cu centimetrii și zecimile de secundă.

Anul 1959 a fost un an minunat. Mă bucur de faptul că oamenii sovietici au fost primii care au trimis în Lună un fanion cu stema patriei mele, că tot ei au fotografiat primii partea invizibilă a Lunii. De asemenea, o mare însemnătate pentru întărirea păcii între popoare o are istorica vizită a lui N. S. Hrușciov în Statele Unite ale Americii. S-a încălzit și atmosfera în viața sportivă internațională. Sportivii au început să se întîlnească mai des și aceasta a contribuit în mare măsură la creșterea măiestriei lor.

In anul care a trecut au fost stabilite multe noi recorduri. Un mare merit în realizarea acestora au avut și spectatorii, care, prin încurajările și aplauzele adresate sportivilor în cele mai grele momente ale întrecerii, i-au ajutat pe aceștia să găsească resurse nebănuite de energie.

Ce planuri am pentru anul 1960? Iată-le: Sub conducerea antrenorului Vladimir Volkov mă pregătesc pentru Jocurile Olimpice. Doresc să învinq granița celor 8500 puncte.

Cu prilejul Anului Nou, felicit călduros pe toți iubitorii sportului, le doresc fericire în viață, succese în muncă și învățătură, sănătate, pentru ca pe frig, arșiță, ploaie sau vînt să poată fi întotdeauna alături de aceia care luptă pentru noi și cît mai valoroase performanțe sportive.